

Opium var der udarbejdet et Arbejdsgrundlag for den anden af disse Konferencer, hvilket godkendtes af Forsamlingen.

Da den schweiziske Regering nu staar i Begreb med at slutte sig endeligt til Opiumskonventionen af 1912, vedtoges det at anmode Raadet om, saasnaart de fornødne Forholdsregler var truffet til en virksom Gennemførelse af Konventionen i Schweiz, at opfordre dette Land til at sende en Repræsentant til det raadgivende Udvalg.

Forøvrigt gav Forhandlingerne Indtryk af, at der i mange Lande føres en virksom Kamp mod Misbrug af Opium og lign.; Persien kan, som det fremgik af en Erklæring fra Regeringen, notere betydelige Fremskridt. Derimod stiller Forholdet i Kina sig mindre godt; efter en betydelig Forbedring i en Række Aar har Tilstanden nu forværret sig, idet Dyrkingen og Forbruget under de sidste Aars urolige Forhold er tiltaget stærkt, og Regeringen indrømmer selv, at den for Tiden staar magtesløs i Bekæmpelsen af dette Onde, se Bilag 3. V. 1.

Nærmere Forbindelse mellem Kommunerne.

Forsamlingen udtalte sin Sympati med dette Spørgsmaal og opfordrede Generalsekretæren til inden næste Forsamling at udarbejde en Beretning om de Midler, der maatte egne sig til at fremme et saadant Samarbejde, samt om den Rolle, Folkeforbundet eventuelt vilde kunne spille i denne Sag, se Bilag 3. V. 7.

Beskyttelse af Kvinder og Børn i den nære Orient.

Dette Spørgsmaal, der oprindelig ikke var opført paa Dagsordenen, blev senere optaget paa denne efter Beslutning af Raadet og henvist til 5. Udvalg. Ordfører i Udvalget var Franskmanden *Sarraut*, medens Frøken *Forchhammer* valgtes til at aflægge Beretning om Spørgsmaalet for Forsamlingen. For at kunne udføre dette Hverv anmeldtes Frøkenen i Lighed med, hvad der var sket ifjor, som Suppleant for denne

Sags Vedkommende. Beretningerne fra Dr. *Kennedy* i Konstantinopel og Frøken *Karen Jeppe* i Aleppo udviste, hvilket stort og nyttigt Arbejde, der begge Steder udføres, samt fremhævede Nødvendigheden af, at dette Arbejde blev fortsat indtil videre. Forsamlingen bevilgede derfor i Lighed med sidste Aar et Beløb af 75 000 Guldfrancs som Tilskud til Arbejdets Fortsættelse i 1925, se Bilag 3. V. 3.

Børnebeskyttelse.

Paa sit Møde den 14. Marts 1924 havde Raadet vedtaget, at det af det mellemfolkelige Forbund til Børnebeskyttelse i Bryssel hidtil udførte Arbejde skulde overtages af Folkenes Forbund, saafremt Forsamlingen godkendte det, og dette fandt nu Sted. Da imidlertid det til Arbejdets Udførelse i det kommende Aar bevilgede Tilskud kun blev paa 10 000 Guldfrancs og ikke som anslaaet 50 000 Guldfrancs, vil Arbejdet i det kommende Aar kun kunne udføres indenfor meget snevre Rammer; det er saa Meningen til næste Aar under Henvisning til Arbejdets store mellemfolkelige Betydning at søge Krediten udvidet. En Del af Arbejdet vil ganske vist kunne udføres af Forbundets allerede bestaaende Organisationer, og Raadet er i denne Anledning blevet anmodet om at foretage en Omdannelse i S sammensætningen af det raadgivende Udvalg vedrørende Handel med Kvinder og Børn, se Bilag 3. V. 6.

Gensidig Hjælp til nødstedte Befolkninger.

Behandlingen af dette Spørgsmaal gav Anledning til langvarige Forhandlinger i Udvalget. Senator *Ciraolo* fremstillede selv som Ordfører i Udvalget sin Plan, der fik Tilslutning fra forskellige Sider. Det betydeligste Modindlæg gav den svenske Delegerede Fru *Bugge-Wicksell*, der paa sin Delegations Vegne foreslog at henvise hele Sagen til Røde Kors, idet der ved en ny Konvention skulde tildeles dette samme Bemyndigelse til at virke i Fredstid, som